

LEO

Het leper van
Dimitry Soenen

Koen Daniëls en Freya Perdaens
over onderzoekscommissie
kinderopvang

Ondervoorzitters Valerie Van Peel
en Steven Vandeput

**‘Wij zijn perfect
compatibel’**

6

‘Voor- en tegenstanders van de burgerbevraging zijn het erover eens: de website is even ingewikkeld als de Belgische staatsstructuur zelf’

Sander Loones

13

‘Jeugd lijkt een gemakkelijke bevoegdheid, maar jongeren zijn een kritisch publiek’

Dimitry Soenen

COLOFON

LEO - Magazine van de N-VA wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie: Nele Hiers.
Medewerkers: Matthias Cooreman, Maarten Debruyne, Diederik Demuynck, Jeroen Dujardin, Philippe Kerckaert, Xavier Lesenne, Charlotte Vandecruys.
Directeur: Piet De Zaeger.

Concept & Vormgeving: Revista – www.revista-media.be
Druk: Graphius
Beeld: ©James Arthur, ©An Clapdorp, ©Emy Elleboog (cover), ©Frankie and Fish, ©Jeroen Hanselaer, ©ID Agency, ©Andreas Van Esbroeck
Jaarabonnement: € 12,50 op rekeningnummer BE83 4350 2597 0115 van VPRTI vzw.

Contact:
T: 02 219 49 30
E-mail: LEO@n-va.be

V.u.: Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6
1000 Brussel

18

‘Stel je voor dat je moet stemmen op kandidaten uit een ander land, die je helemaal niet kent’

Geert Bourgeois

VERDER

Aan het werk	4
Breedbeeld	8
De apps van	12
Thuis	13
Dorpsstraat	16
Aan het werk	18
Verrekijker	20
De weg van	21
Buitenwacht	22
Geflitst	23
Hoe is het nog met	24
Van de partij	26
Achter de schermen	28
Meerwaarde	30
Column	31
PS	32

Dit nummer werd afgesloten op 13 mei 2022. Het eerstvolgende nummer verschijnt op 27 juni 2022.

Wenst u onze wekelijkse digitale nieuwsbrief te ontvangen? Schrijf u dan nu in via www.n-va.be/nieuws

fb.com/nieuwvlaamsealliantie [@de_NVA](https://twitter.com/de_NVA) op Twitter
 [@de_NVA](https://www.instagram.com/de_NVA) op Instagram

‘DE PRINCIPES VAN DE VERLICHTING WERDEN NOOIT ZO HARD ONDERDRUKT’

Tegenwoordig zien mensen racisme overal. Als een leerkracht streng is in de klas, bijvoorbeeld, dan haalt men daar al snel racisme bij. Het doet me denken aan mijn vader, een fiere strenge leerkracht in Burkina Faso. Hij ontsnapte aan de armoede om zijn droom te realiseren: lesgeven en kinderen leren lezen en schrijven, en vooral ze leren denken.

Door papa ben ik heel streng tegenover mezelf. Als Vlaming en als Europeaan doet het me pijn dat we naar een samenleving van middelmatigheid groeien, waarin elke inspanning voor beter wordt ontmoedigd. Alles wordt door de woke bril gelezen. Slachtofferschap wordt verheven tot een bijzonder talent.

De principes van de Verlichting werden nooit zo hard onderdrukt. Dat maakt in mij erg veel los, want die waarden betekenen leven of dood voor mensen zoals ik en voor het burgerschap. Alles in mij wil daarom opkomen voor die waarden. Ik ben hier niet geboren, maar in Vlaanderen heb ik heel hard gewerkt en alle kansen gegrepen, dankbaarheid getoond. Zo ben ik opgegroeid: met de overtuiging dat hard werken en verantwoordelijk zijn, zelfredzaam worden, de essentie is van een leven met waardigheid.

Dat is waarom ik trots ben op onze partij. Het zit in ons DNA dat we mensen niet als kleur of achtergrond zien, maar als denkende en kiezende wezens. Dat is het tegenovergestelde van racisme en de definitie van humanisme. Voor de N-VA is onze kleuren overstijgen en in staat zijn om vooruit te komen niet het voorrecht van enkelen, maar een mogelijkheid voor allen.

Als kind salueerde ik de vlag van Burkina Faso. Ik weet waarom identiteit belangrijk is. Ook mijn hart klopt als we vandaag samen de Vlaamse Leeuw zingen en de Vlaamse Leeuw uithangen. Omdat ik kan voelen dat we één zijn, voorbij alle verschillen. Een volk dat niet trots is op zijn identiteit is een volk zonder ziel. De ziel van Vlaanderen, dat zijn wij.

Assita Kanko
Europees Parlementslid

Koen Daniëls en Freya Perdaens zetelen in onderzoekscommissie

‘VERGUNNING KIND EN GEZIN MOET KWALITEITSGARANTIE ZIJN’

In februari overleed een meisje van zes maanden oud na een tragisch incident in een kinderopvang in Mariakerke. Het Vlaams Parlement richtte een onderzoekscommissie op, die ook na het ontslag van bevoegd minister Wouter Beke (cd&v) verder werkt. Vlaams Parlements lid Koen Daniëls is voorzitter van die commissie. LEO sprak met hem en zijn collega Freya Perdaens.

Koen, waarom werd jij voorzitter van de onderzoekscommissie?

Koen: ‘Ik volg het dossier van de kinderopvang al een hele tijd op. Het ligt me nauw aan het hart, als vader en als pedagoog. Al in 2020 stelde ik voormalig minister Beke vragen over enkele incidenten waarbij een kinderopvang werd gesloten terwijl dezelfde initiatiefneemster gewoon onder een andere naam een nieuwe opvang opende. Het antwoord riep enkel meer vragen op.’

Freya: ‘In februari sloeg dan in Mariakerke het noodlot toe: een kindje uit de crèche ‘t Sloeberhuisje kwam met een ernstig hersenletsel op de spoeddienst terecht en overleed kort daarna. Enkele dagen later werd de vader van de uitbaatster van de crèche aangehouden voor opzettelijke slagen en verwondingen

met de dood tot gevolg. Dat trieste overlijden leidde mee tot de oprichting van een onderzoekscommissie, waarbij het Vlaams Parlement Koen aanduidde als voorzitter.’

Als er een gerechtelijk onderzoek loopt, waarom is er dan een onderzoekscommissie nodig?

Freya: ‘In de nasleep van de rampzalige gebeurtenissen in Mariakerke sloot Kind en Gezin plots ook andere crèches. Wat is er dan aan de hand? De onderzoekscommissie moet enerzijds onderzoeken hoe het in Mariakerke zo uit de hand is kunnen lopen. Anderzijds moeten we nagaan of de bestaande procedures bij Kind en Gezin wel volstaan. Crèches moeten dicht als daar gegronde redenen voor zijn, maar er mag geen tegenovergestelde beweging op gang komen. Ouders moeten opnieuw vertrouwen hebben in hun kinderopvang.’

Koen: ‘Een vergunning van Kind en Gezin moet garant staan voor kwaliteit en dat vertrouwen moeten we inderdaad herstellen. De vele opvanginitiatieven die het wel goed doen, verdienen bovendien een hart onder de riem.’

‘Kind en Gezin moet klachten, meldingen en vaststellingen opvolgen. Maar de

‘We moeten nagaan of de bestaande procedures wel volstaan’

bevoegde minister kon geen antwoorden meer geven op onze vragen hoe het mogelijk was dat er, na twaalf bezoeken van de Zorginspectie aan ‘t Sloeberhuisje, nog steeds niet ingegrepen werd. Hoe is dat kunnen gebeuren? Onze onderzoekscommissie wil antwoorden op die en andere prangende vragen.’

Wie zal naar de onderzoekscommissie gevorderd worden?

Koen: ‘We gaan heel breed. Kind en Gezin en de Zorginspectie kwamen al langs. Ze zullen vermoedelijk nog een keer worden opgeroepen en geconfronteerd met documenten en verklaringen. Maar we kijken ook verder: alle verantwoordelijken, zowel administratieve als politieke, en ook bijvoorbeeld de parketten zullen gevorderd worden.’

Freya: ‘We zullen ook de nodige documenten opvragen. Zo is er de beruchte zwarte lijst van crèches,

waarvan Wouter Beke aanvankelijk het bestaan ontkende. Later bleek er toch een lijst te zijn, maar 't Sloeberhuisje stond daar niet op. Dergelijke documenten zijn essentieel om ons onderzoek grondig te kunnen voeren.'

Gaan jullie eigen kinderen nog naar een crèche?

Freya: 'Ja, ik wil toch even duidelijk stellen dat het grote merendeel van de crèches géén probleem vormt. Ik ben zelf mama van een jong zontje. Elke ochtend breng ik Wannes naar de crèche, naar een team van gemotiveerde

en enthousiaste mensen die zich een hele dag over hem ontfermen. Wannes ontwikkelt en groeit terwijl hij kan spelen met leeftijdsgenootjes. Fantastisch toch?'

Koen: 'Mijn kinderen zijn al wat te oud om naar de kinderopvang te gaan, maar ik heb nog altijd veel respect voor Lisa en Wendy, die hen opvingen. In mijn vorige leven als leerkracht heb ik lesgegeven aan de begeleiders van vandaag. Ik wéét gewoon dat zij elke dag het beste van zichzelf geven. ■

OOK ZIJ ZETELEN IN DE COMMISSIE

Naast Koen Daniëls en Freya Perdaens zetelen voor de N-VA ook Kathleen Krekels, Tine van der Vloet en Annabel Tavernier in de onderzoekscommissie.

Kathleen Krekels

'We hebben het in de onderzoekscommissie vaak over reactieve maatregelen of handhaving. Maar ik wil ook focussen op proactieve maatregelen: hoe kunnen we problemen voorkomen? Worden dossiers voldoende snel en intens opgevolgd? Dat zijn de zaken waarnaar ik zal vragen in de komende vergaderingen.'

Tine van der Vloet

'Het is teleurstellend dat de onderzoekscommissie er moest komen door zo'n dramatische gebeurtenis. Het is nu aan ons om te onderzoeken of de bestaande procedures al dan niet werden gevolgd en of ze vandaag nog wel voldoen. We moeten de zwaksten kunnen beschermen, ook baby's die zelf niet kunnen aangeven of alles goed verloopt in het kinderdagverblijf.'

Annabel Tavernier

'Wat heeft plaatsgevonden in Mariakerke heeft mij bijzonder hard geraakt. Ik wil dan ook een krachtig signaal geven dat er aan de integriteit van onze kinderen niet te tornen valt. Het is mijn democratische plicht om elke steen om te draaien in de zoektocht naar antwoorden. Niet alleen voor onze kinderen en hun ouders, maar ook voor de kinderbegeleiders. Zij leveren goed werk en verdienen respect. De rotte appels moeten eruit.'

Sander Loones maakt brandhout van burgerbevraging

'REGERING-DE CROO WIL GEWOON MEER BELGIË'

De paars-groene regering lanceerde na de paasvakantie een website met een grootschalige online enquête waarmee ze de burger wil bevragen over de toekomst van België. Kamerlid Sander Loones is verre van enthousiast.

Een bevraging om onze mening te kennen over de Belgische staatsstructuur. Je zou denken dat de N-VA dat zou toejuichen?

'Natuurlijk hebben we geen enkel probleem met burgerinspraak. Maar dan enkel en alleen op voorwaarde dat er ook effectief naar de burger geluisterd wordt. Na de verkiezingen van 2019 heeft de regering-De Croo klaar en duidelijk bewezen dat ze níet luistert. Sterker nog: de regering doet alleen maar alsof ze naar u luistert. De bevolking stemde voor een centrumrechts beleid met meer Vlaanderen. Vervolgens hebben de Vivaldi-partijen die stem compleet genegeerd en vormden ze een linksgeoriënteerd bestuur met een belgicistisch tintje. Ik denk dus niet dat een dure online bevraging plots verandering zal brengen.'

Een dure bevraging, zeg je. Hoeveel kost het project dan juist?

'Herinner je je de mislukte mediacam-pagne 1 ploeg van 11 miljoen Belgen? Die

costte drie miljoen euro. Daar komt met de burgerbevraging nog eens 2,1 miljoen euro bovenop. De factuur blijft maar oplopen. De online peiling kost minstens een half miljoen euro aan consultants en experts en nog eens meer dan een miljoen aan communicatie. En dan is er nog de verwerking van de resultaten: nog eens een half miljoen euro.'

2,1 miljoen euro! Is het dan tenminste de moeite om deel te nemen?

'Zowel de voor- als de tegenstanders van de bevraging zijn het over een ding eens: de website is even ingewikkeld als de Belgische staatsstructuur zelf. Je moet er heel wat klikken en scrollen voor overhebben om ook maar een vraag te vinden. En heb je ze dan toch gevonden, dan blijken de vragen zo complex te zijn dat je bijna een diploma politieke wetenschappen nodig hebt om ze te beantwoorden. Nochtans zou je denken dat een burgerbevraging vooral toegankelijk en concreet genoeg moet zijn voor iedereen. Ik wens eenieder die vastberaden genoeg is om toch deel te nemen veel succes!'

Heb je enig idee hoeveel mensen er tot nu toe aan de bevraging hebben deelgenomen?

'Die cijfers heb ik natuurlijk meteen opgevraagd in de Kamer. Om deel te nemen, moet je je eerst officieel registreren.

Velen zijn daarin zelfs niet geslaagd: slechts 12.000 mensen raakten die drempel over. Maar ook na registratie haakten er duizenden af. Tot nu toe hebben maar 9.300 moedige mensen zich doorheen al die open vragen kunnen worstelen. Dat is voor alle duidelijkheid 0,10 procent van de bevolking. En dat terwijl De Croo het project probeert te verkopen als 'een brede nationale brainstorm'. De bevraging loopt maar zes weken. Ik denk niet dat ze dat nog kunnen redden.'

Wat gebeurt er eigenlijk met de resultaten?

'Niemand die het zeker weet. De oefening wordt begeleid door een wetenschappelijk comité. Maar onze vraag om het comité te horen in het parlement werd maandenlang afgeblokt. Men zou een systeem van artificiële intelligentie gebruiken om de inzendingen te verwerken, maar ook daarin krijgt het parlement geen detailinzicht. En onze oproep om alle inzendingen transparant en integraal te publiceren, wordt ook nog altijd genegeerd. We moeten dus blind geloven in de goede intenties van de Vivaldisten.'

Kregen jullie in de Kamer dan tenminste inspraak in de bevroegde onderwerpen?

'Niks, nada, noppes. De regering-De Croo

bepaalde helemaal zelf waarover je een mening mag hebben. En vooral ook: waarover niet. Zo mag je niet meebeslissen of Vlaanderen zelf kerncentrales moet kunnen bouwen. Je moet zwijgen over de vraag of Vlaanderen een eigen migratiebeleid moet kunnen voeren. En je mening over het versterken van de Vlaamse pensioenen is ongewenst. 'De vragen gaan over de structuren, niet over de inhoud van het beleid', luidde het antwoord. Alsof beide in dit land losstaan van mekaar. Wie het beleid wil veranderen, moet de structuren veranderen. Zolang migratie, de pensioenen, het energiebeleid en andere belangrijke bevoegdheden op het Belgische niveau vastgeroest blijven, zullen we nooit onze eigen keuzes kunnen maken.'

Kortom, van de politieke vernieuwing die cd&v beloofde, is niet echt sprake?

'Absoluut niet. Cd&v-minister van Democratische Vernieuwing Annelies Verlinden gaf al toe dat ze zich niet gebonden zal voelen door het resultaat. Haar Franstalige tegenhanger minister Clarinval van MR noemt de uitkomst nu al niet representatief. Dus wat je ook invult, de conclusie lijkt vast te liggen. De belgicistische regering-De Croo wil gewoon meer België.'

VLAAMS

GEBREKKIG NEDERLANDS IN BRUSSELSE ZIEKENHUIZEN

In 2021 kreeg het Vlaams Meldpunt Taalklachten meer dan dubbel zoveel klachten over de gebrekkige Nederlandstalige dienstverlening van Brusselse ziekenhuizen als het jaarlijkse gemiddelde in de vijf jaren daarvoor. 38 procent ervan heeft betrekking op de Brusselse spoeddiensten en mobiele urgentieteams.

'Het is een goede zaak dat steeds meer Vlamingen zich niet zomaar neerleggen bij grove schendingen van hun taalrechten', zegt Vlaams Parlements lid Annabel Tavernier. 'Maar het blijft natuurlijk bijzonder

problematisch dat de Nederlandstalige dienstverlening bij de spoeddiensten nog altijd niet gegarandeerd kan worden.'

'Bovendien zijn er in werkelijkheid nog veel meer taalschendingen die niet aan de oppervlakte komen. Vlaanderen probeert al decennialang om de taalproblematiek in de gezondheidszorg op de politieke agenda te zetten. Keer op keer stoten we op de manifeste onwil van de andere regeringen in dit land. Het is hoog tijd dat de Brusselse regering eindelijk werk maakt van een volwaardige tweetalige dienstverlening bij de Brusselse spoeddiensten.'

Annabel Tavernier

FEDERAAL

HERVORMING GEESTELIJKE GEZONDHEIDSZORG NOG ALTIJD NIET UIT STARTBLOKKEN

Vorige zomer kondigde minister Frank Vandenbroucke (Vooruit) met veel tromgeroffel aan dat patiënten die een beroep willen doen op geestelijke gezondheidszorg voor slechts 11 euro terecht zouden kunnen bij de eerstelijnszorg. 'Maar dat nieuws was te mooi om waar te zijn', zegt Kamerlid Kathleen Depoorter.

Achteraf bleek dat het slechts om een proefproject ging én dat minister Vandenbroucke geen substantieel samenwerkingsakkoord bleek te hebben met de betrokken psychologen en orthopedagogen. 'Kortom, pure aankondigingspolitiek die valse hoop gaf aan wie mentaal kwetsbaar is', zegt Kathleen.

Met de terugbetaling wou men kwetsbare groepen de nodige psychische hulpverlening bieden, tot maximaal tien terugbetaalde sessies. Maar om aan een terugbetaald tarief te kunnen werken, moeten psychologen en orthopedagogen aansluiten bij een netwerk van geestelijke gezondheidszorg en zich conventioneren. Slechts 1.200 zorgverstrekkers tekenden daarop in, en dat is niet genoeg.

'De federale budgetten voor de geestelijke gezondheidszorg worden vandaag niet volledig besteed. En ondertussen trekt men in de sector opnieuw aan de alarmbel. Ik roep minister Vandenbroucke op om de daad écht bij het woord te voegen en dringend werk te maken van die beloofde hervorming.'

Kathleen Depoorter

A photograph of two people, a woman on the left and a man on the right, standing in front of a building entrance. The woman is wearing a teal blazer over a black lace top. The man is wearing a dark blue suit, a light blue shirt, and a patterned tie. They are both smiling. The background shows a large arched window with a decorative metal frame and some greenery outside.

ONDERVOORZITTERS VALERIE VAN PEEL
EN STEVEN VANDEPUT
**'DE VLAMINGEN
ZIJN NIET BLIND'**

Na het vertrek van Lorin Parys verkoos de partijraad afgelopen maand een nieuwe onder-voorzitter. Het werd niemand minder dan Steven Vandeput, Hasselts burgemeester en voormalig minister van Defensie. LEO strikte de ervaren bestuurder en parlementaire dossiervreter voor een dubbelinterview samen met co-ondervoorzitter Valerie Van Peel. Over de stand van de partij en de stand van het land. ‘Je voelt dat veel mensen naar de N-VA kijken om de huidige impasse te doorbreken.’

Eerst en vooral onze felicitaties, Steven!

Steven: ‘Bedankt. Het deed deugd om na zoveel jaren dienst nog steeds het vertrouwen te krijgen van onze achterban. Zeker binnen zo’n talentvol deelnemersveld. Het motiveert mij om de komende jaren hard verder te werken.’

Hoe verloopt de samenwerking met je nieuwe collega, Valerie?

Valerie: ‘Zeer goed. Wij draaien natuurlijk allebei al een tijdje mee in de partij. En we hebben het altijd al goed kunnen vinden met elkaar.’

Steven: ‘Valerie en ik zijn best wel compatibel, denk ik.’

Dat was zonet te zien tijdens de fotoshoot.

Steven: (lacht)

Valerie: ‘Allez, dat was toch plezant, Steven?’

Steven: ‘Fotoshoots zijn niet meteen mijn favoriete momenten. Dat is algemeen geweten. Maar dankzij Valerie heb ik er deze keer wel enig plezier aan beleefd.’

Op welke vlakken zijn jullie nog compatibel?

Steven: ‘Inhoudelijk. Valeries grondige dossierkennis over sociale en ethische thema’s is binnen de partij genoegzaam bekend. Terwijl mensen mij eerder met socio-economische thema’s en natuurlijk met defensie identificeren.’

Valerie: ‘Steven bekleedt ook al acht jaar een belangrijk uitvoerend mandaat. Eerst als minister van Defensie en daarna als burgemeester van een centrumstad. Dat maakt hem toch een ander type politicus

dan ikzelf, die al acht jaar in de Kamer wetgevend werk verricht als volksvertegenwoordiger. Die combinatie geeft een interessante dynamiek. Ook zijn inzichten over het lokale niveau vind ik verrijkend. Onze profielen vullen elkaar perfect aan.’

Steven, je bent niet alleen burgemeester van Hasselt maar ook Vlaams Parlementslid. Heb je nog vrije tijd?

Steven: ‘Het vergt soms acrobatisch agendabeheer om aan vrije tijd toe te komen. Maar dat geeft niet. Mijn job als burgemeester is zeer intensief, maar voelt nauwelijks aan als werken omdat het zoveel voldoening geeft. En ik ben het ook altijd gewoon geweest om drukbezet te zijn. In het Engels zegt men: ‘If you want something done, ask a busy man.’

Valerie: ‘In de vergaderingen die we de voorbije maand samen hadden, was Steven alvast omnipresent. Zelfs als het over de kleinste details ging. Dat geeft debat en daar hou ik van.’

‘Het ledencongres van mei 2023 wordt het ideale moment om ons aanbod nog eens inhoudelijk op scherp te zetten’

– Valerie

Wat zijn de grootste uitdagingen die jullie als ondervoorzitter hebben?

Steven: ‘In de eerste plaats het dagelijkse reilen en zeilen van de partij fatsoenlijk blijven beheren. Daarvoor zitten we elke dinsdag samen met de voorzitter en de rest van het Dagelijks Bestuur. Ook aan het grote ledencongres in mei 2023 zal ik een serieuze steen bijdragen.’

Valerie: ‘Dat wordt het eerste grote ledencongres van de partij in negen jaar. Het ideale moment om ons aanbod nog eens inhoudelijk op scherp te zetten,

in dialoog met al onze leden. Na al het voorbereidingswerk dat gaande is, gaat dat proces in het najaar eindelijk op gang komen met de eerste themadagen. Ik kijk daar enorm naar uit.’

Steven, jij was in 2014 ook al een van de trekkers van het congres rond confederalisme.

Steven: ‘Dat klopt. Ik trok toen mee het socio-economische luik. Dat wordt nu opnieuw mijn taak.’

Valerie: ‘Op onze eerste vergadering over het congres was Steven alleszins heel enthousiast. Dat is gewoon pure nostalgie voor hem!’

Steven: (lacht) ‘Dat ga ik niet ontkennen. Zo’n inhoudelijk congres is altijd een interessante intellectuele oefening. Voor mezelf, maar ook breder, voor de partij in het algemeen. Het houdt ons scherp.’

Is dat de belangrijkste functie van zo’n congres? Inhoudelijk verscherpen?

Valerie: ‘Dat, en de dialoog met onze leden nog eens aangaan. Daar hecht ik enorm veel belang aan. Tegelijkertijd biedt het congres een opportuniteit om onze ideeën nog eens stevig in de markt te zetten op weg naar het verkiezingsjaar 2024. We zijn een partij met een duidelijk aanbod dat volgens mij veel Vlamingen aanspreekt.’

Steven: ‘Recent onderzoek van de Universiteit Antwerpen toont aan dat de N-VA nog een enorm potentieel aan kiezers heeft. Geen partij komt in de buurt. Als we onze visie helder weten uit te leggen, kunnen we van dat potentieel een nog groter deel verzilveren dan vandaag het geval is.’

De laatste peilingen tonen voor de N-VA een positieve trend.

Valerie: ‘De politiek laat zich over het algemeen veel te veel leiden door peilingen. Laten we daaraan dus ook niet té veel belang hechten. We moeten vooral nuchter blijven, ons werk goed doen en onze ideeën duidelijk uitleggen. Maar je voelt wel dat veel mensen naar ons kijken om de huidige impasse te doorbreken. Dat merk ik overal waar ik →

ga spreken. Bart (*De Wever, red.*) zegt mij dat hij net hetzelfde ervaart op de vele gespreksavonden in het kader van zijn Tournee van BDW.

Steven: 'We hebben onze heropstart na corona alvast niet gemist. Zo is het mee onze verdienste dat er nu al minstens twee kerncentrales verlengd worden. Zonder ons was de kernuitstap al veel vroeger beslist. We zaten als een havik op dat dossier. Er zullen zeker nog hindernissen op ons pad komen de komende twee jaar, maar we hebben het geluk dat de realiteit aan onze kant staat.'

Op welke manier staat de realiteit aan onze kant?

Steven: 'Vlamingen zijn niet blind. Zij zien ook wel dat zij binnen dit bestel niet het beleid krijgen waarvoor zij in meerderheid hebben gekozen. Je kan nu eenmaal niet één beleid voeren voor twee democratieën die totaal verschillend zijn. We hebben nu een Vlaamse premier die zichzelf liberaal noemt maar die ondertussen het PS-programma uitvoert. De gevolgen worden pijnlijk zichtbaar als je de laatste rapporten van het Internationaal Monetair Fonds (IMF) en de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) erop naleest: begrotingstekorten en -uitgaven die harder ontploffen dan eerder waar in de westerse wereld.'

Valerie: 'Dat is inderdaad onhoudbaar. Mensen die werken of écht hoge noden hebben, zijn per slot van rekening het slachtoffer van de sinterklaaspolitiek die de regering-De Croo nu voert. Om nog te zwijgen over de volgende generaties die de rekening zullen moeten betalen.'

Wat kunnen we daartegen doen?

Valerie: 'Meer lonend werk, een kwaliteitsvoller sociaal beleid, ... Het zal volgens mij enkel fundamenteel verbeteren als we de confederale omslag

'Recent onderzoek toont aan dat de N-VA nog een enorm potentieel aan kiezers heeft. Geen partij komt in de buurt'

– Steven

maken en de regio's eindelijk voor hun eigen verantwoordelijkheid stellen. Anders blijven we gewoon aanmodderen.'

Steven: 'Inderdaad. Dat is de essentie van ons verhaal. Als er geen responsabilisering komt en als men de stemmen van de Vlamingen kan blijven negeren, gaat de toestand alleen maar verder verslechteren. De stilstand die we nu federaal kennen is echt moordend voor onze economie. En dan is stilstand met deze regering eigenlijk nog het beste waarop we kunnen hopen ...'

De federale regering verhoogde, ondanks het groeiende begrotingstekort, vorig jaar nog fors de uitkeringen voor langdurig werklozen.

Steven: 'Dat is inderdaad de enige noemenswaardige socio-economische maatregel die federaal al is gepasseerd. Samen met enkele belastingverhogingen. Het beleid maakt werken steeds minder

interessant. Dat staat in schril contrast met de Vlaamse Regering, die via de jobbonus tot 600 euro netto extra per jaar voorziet voor wie werkt voor een laag tot gemiddeld loon. Als het hele arbeidsmarktbeleid zich op Vlaams niveau bevond, zouden we nog veel meer kunnen doen.'

Valerie: 'De N-VA is vóór een sterk sociaal vangnet. Maar het kan niet de bedoeling zijn dat perfect gezonde mensen oneindig lang in dat net blijven vastzitten. En net dat is waar het huidige Waalse Vivaldibeleid toe leidt: meer mensen die afhankelijk worden van de overheid, omdat werken amper meer opbrengt.'

Hoe komt het toch dat men in Franstalig België niet inziet dat dergelijk links beleid tot niks goeds leidt?

Steven: 'De dominante electorale strijd in Franstalig België is die tussen socialisten en communisten. Die strijd gaat voor een groot deel over inactieve en werkloze kiezers. Daardoor is er een voortdurend opbod om die kiezer zoveel mogelijk te paaien met nog meer overheidsgeld. De Vlaamse Vivaldipartijen blijven daarin meegaan.'

Valerie: 'Cynisch genoeg is dat net het

minst sociale dat je kan doen. De cijfers spreken voor zich. In Vlaanderen groeit een op de dertien kinderen op in een kansarm gezin waar niemand werkt. Dat vind ik persoonlijk al veel. Maar in Wallonië is dat liefst een op de vijf en in Brussel zelfs een op de vier. Dat zijn toch cijfers waar je stil van wordt? Dat je dan nog in vraag stelt welke aanpak echt sociaal is, vind ik eigenlijk hallucinant.’

Zien we dergelijke verschillen tussen Vlaanderen en Franstalig België ook bij nieuwkomers?

Steven: ‘Heel fel. In Vlaanderen voeren wij dankzij de N-VA al jaren een stevig inburgeringsbeleid. In Brussel en Wallonië doet men dat amper of niet. Gevolg: in Vlaanderen ligt de werkzaamheid bij mensen die geboren zijn buiten de EU meer dan een vierde hoger dan in Wallonië en Brussel. Een vierde! Dat is gigantisch.’

Valerie: ‘Als alle Vlamingen die cijfers zouden kennen en tot zich laten door-dringen, dan denk ik dat geen enkele nog zou stemmen voor partijen die het huidige systeem in stand houden. En veel werkende Walen misschien ook niet meer. Want een groot deel van hun bevolking wordt daardoor feitelijk en structureel aan de bedelstaf gehouden.’

Hoe gaan we dat systeem ooit omgevormd krijgen?

Valerie: ‘Voor een partij als de onze is het altijd bergop fietsen. Dat heb je nu eenmaal als je ook daadwerkelijk een doel voor ogen hebt. Het is makkelijker om dat niet te hebben en altijd met de wind mee te draaien om te kunnen meedoen. Maar voor zo’n partij zou ik nooit kunnen stemmen, laat staan mij verkiesbaar stellen.’

Steven: ‘Ik geloof dat er heel wat binnen handbereik ligt. Iedereen voelt aan dat het zo niet verder kan. Dat is

Secretaris Louis Ide: ‘We willen de straat op’

Louis Ide

Naast algemeen voorzitter Bart De Wever en ondervoorzitters Valerie Van Peel en Steven Vandeput maken ook penningmeester Eddy Vermoesen en secretaris Louis Ide deel uit van het Dagelijks Bestuur. Met die laatste sprak LEO over de mobilisatiekracht van de partij.

Louis, de Tournee van BDW blijft volle zalen lokken. De mobilisatiekracht van de N-VA heeft duidelijk niet aan kracht ingeboet?

‘De N-VA is een authentieke partij van vlees en bloed, en onze militanten zijn het fundament van onze partij. Twee jaar moesten ze in hun kot blijven, maar nu breken ze uit. Tegelijk breekt ook onze voorzitter uit. (lacht) In elk arrondissement houdt hij halt om de banden met de basis aan te halen. En telkens weer brengen wij op één avond meer mensen op de been dan sommige partijen nog kunnen mobiliseren voor een congres. Ik voel ook dat die honger er is: we willen de straat op. Luisteren naar de Vlaming, maar ook ons verhaal vertellen. Van deur tot deur.’

De lokale afdelingen kunnen hier en daar wel nog een duwtje in de rug gebruiken na de lange coronaperiode?

‘Ja, dat is zo, we moeten daar niet flauw over doen. Corona heeft er stevig op ingehakt. Gelukkig is er bij veel afdelingen een grote Vlaamse Veerkracht.

Bij andere gaat het wat moeizamer. Maar er zijn dit voorjaar nieuwe besturen verkozen en de provinciale terugkomdagen zijn een succes. We kunnen rekenen op onze mandatarissen en het partijsecretariaat voor ondersteuning. Ik ben dus heel optimistisch.’

Ondertussen loopt ook de ledenhervormingscampagne op volle toeren.

‘De ledenhervorming zit op schema en het is goed dat we weer volop huis-aan-huisbezoeken kunnen doen. Sommige leden wachten daarop om hun lidmaatschap te hernieuwen en vooral om eens een politieke babbel te doen. Daar moeten we nu echt de tijd voor uittrekken. Daarnaast doe ik graag ook de oproep om nieuwe leden te maken. De N-VA heeft nog heel veel potentieel, zeker bij jongeren.’

Wat heeft het voorjaar nog in petto?

‘We zien dat de lokale afdelingen weer volop aan het organiseren zijn: van ontbijtbuffet tot spaghettizwier en van gespreksavond tot quiz. Dat doet deugd. Ook nationaal hebben we een goedgevulde agenda de komende maanden. En het hoogtepunt is natuurlijk het grote Zomerfeest op 2 juli in Mechelen. We konden twee jaar op rij geen nieuwjaarsfeest geven voor onze leden, maar onze partij is wendbaar en maakte van de nood een deugd. Dus: kom af en geniet! Het is dé gelegenheid om iedereen terug te zien.’

ook de reden waarom ik mij voor het ondervoorzitterschap heb geëngageerd. Als we erin slagen de grootste partij te blijven en liefst nog te groeien, en als de Vivaldipartijen nog verder verliezen, dan kan men niet meer om ons heen.

Reken maar dat we als volwaardige volwassen partij (*de N-VA wordt dit jaar 21 jaar, red.*) zeer goed voorbereid zijn om dat momentum dan ten volle te grijpen.’

Valerie: ‘t Zal nog niet zijn!’ ■

De favoriete apps van

Wouter Raskin

Dag Wouter. De trein was weer een beetje (niet) reizen, lezen we hiernaast?

'Frieda woont in Oudsbergen en zelf neem ik regelmatig de trein naar Brussel vanuit mijn woonplaats Bilzen. Een lange rit, en vaak duurt die nog wat langer doordat de trein onderweg vertraging oploopt. Zeker tijdens de spitsuren laat de stiptheid van de treinen te wensen over. Het is een van de redenen waarom veel mensen er 's ochtends toch voor kiezen om de wagen te nemen, of in ons geval: om samen naar Brussel te rijden als de trein te risicovol is om op tijd te zijn.'

'In het parlement heb ik me de voorbije jaren actief ingezet om het treinaanbod vanuit Limburg te verbeteren. Met de steun van de N-VA-ministers in de federale en Vlaamse Regering is dat ook gelukt. Maar er ligt nog veel werk op de plank. De huidige minister wil overal

extra treinen laten rijden, maar dat is een onbetaalbare en allesbehalve zaligmakende oplossing. Wat reizigers in de eerste plaats vragen, zijn treinen die stipt, proper en betrouwbaar zijn. Zolang het daaraan ontbreekt, zal de trein nooit een aantrekkelijk alternatief vormen voor de wagen.'

Wouter Raskin (50) kreeg de politiek met de paplepel ingegeven. Na zijn studies aan de sociale hogeschool belandde hij in de sector van de sociale economie. In 2010 ging hij op het N-VA-partijsecretariaat aan de slag als provinciaal bewegingsverantwoordelijke voor Limburg. Onder de vleugels van Frieda Brepoels werd hij in 2012 voorzitter van de gemeenteraad in Bilzen. Twee jaar later kwam hij als opvolger van Steven Vandeput terecht in de Kamer. In 2019 werd hij vanop de tweede plaats op de Kamerlijst herverkozen als volksvertegenwoordiger. Wouter woont in Bilzen met zijn vrouw en drie kinderen.

✉ wouter.raskin@n-va.be
📘 fb.com/wouterraskin 📧 @RaskinWouter
🌐 www.wouterraskin.be 📱 @wouterraskin

Whatsapp

Tennis Vlaanderen

'Wanneer ik een uurtje vrij heb, waag ik me graag aan een spelletje padel. Met deze app kan ik gemakkelijk een veld reserveren. Padel is een ontzettend leuke sport om samen met vrienden te spelen en het maakt je hoofd even helemaal leeg. Daaraan heb ik af en toe wel eens behoefte.'

Wandelen in Limburg

'Zoals veel mensen ben ik tijdens de coronacrisis aan het wandelen gegaan. Dankzij deze app heb ik enkele prachtige routes ontdekt in mijn eigen provincie. Van het glooiende Haspengouw tot de Wijers en het Nationaal Park Hoge Kempen. Het is geen toeval dat de Vlaamse minister van Natuur, Zuhal Demir, uit het groene Limburg komt.'

Automodus Veilig Rijden

'Elk jaar vallen er 150 doden door afleiding in het verkeer. De smartphone is de grote boosdoener. Rijden en gsm'en gaan gewoon niet samen. Deze app blokkeert binnenkomende meldingen, zodat je je ongestoord op de weg kan focussen. En leuke bonus: voor elke 100 km die je mobielvrij rijdt, doneer je 1 euro aan een goed doel naar keuze.'

HET IEPER VAN DIMITRY SOENEN

‘Inspraak van inwoners loont’

Bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2018 haalde N-VA Ieper drie verkozenen. Niet het verhoopte resultaat, maar in de coalitiegesprekken verzilverde de afdeling wel twee schepenzetels. Goed onderhandeld door afdelingsvoorzitter Bernard Van Isacker, vindt LEO. We spraken met Dimitry Soenen, een van die twee N-VA-schepenen in de Kattenstad.

Het toeval begunstigt alleen diegenen die erop voorbereid waren. Het is een citaat van de Franse wetenschapper Louis Pasteur waarbij Dimitry zich wel iets kan voorstellen. Dat hij jarenlang zijn werkplek deelde met de broer van Iepers N-VA-schepenen Eva Ryde was toeval. Het was eveneens toeval dat toenmalig arrondissementeel voorzitter Dirk Vandenbulcke graag een aperitiefje ging drinken waar ook Dimitry wel eens een glas nuttigde. Hun gezamenlijke passie voor geschiedenis mondde vaak uit in gesprekken over politiek: ‘Bij geschiedenis komt altijd wat politiek kijken.’ En wie zag hij terug op de bus naar het nieuwjaarsfeest van de N-VA? Dezelfde Dirk Vandenbulcke. De klik was er, en in 2015 versterkte Dimitry het bestuur van N-VA Ieper. Dat was géén toeval meer.

Dat hij amper vier jaar later al schepenen werd, is een blijk van vertrouwen van de afdeling. ‘Twee raadsleden hebben hun mandaat afgestaan voor mij. Zij vonden dat de toekomst aan de jeugd was. Zo heb ik die kans gekregen’, blikt Dimitry terug.

Met zijn professionele achtergrond in de IT-sector zijn de bevoegdheden Smart City – slimme stad – en digitalisering haast een vanzelfsprekendheid: een slimme stad gebruikt informatietechnologie en het internet der dingen om de stad te beheren en te besturen. Dimitry was naar eigen zeggen niet betrokken bij de onderhandelingen over de bevoegdheden. ‘Mijn achtergrond zal wellicht meegespeeld hebben. Daarenboven kreeg ik de bevoegdheid Musea, en die is eveneens gelinkt aan een van mijn grote passies: geschiedenis.’ Ook de bevoegdheid Jeugd is →

HET IEPER VAN DIMITRY SOENEN

- geboren op 25 juli 1981 in Ieper
- projectmanager in de IT-sector
- schepen van Musea, Jeugd, Digitalisering en Smart City sinds 2019
- woont samen met Kelly en is papa van Yana
- hobby: metaaldetectie

hem als 37-jarige op het lijf geschreven. ‘Het leuke aan mijn bevoegdheden is dat ze elkaar wat overlappen. Zo is er de KunstklAppers-app, speciaal voor tieners. Met die app kunnen ze met de smartphone in de hand het Yper Museum bezoeken. Zo gaan digitalisering, jeugd en onze rijke museumtraditie hand in hand.’

Inspraak loont

Smart City is voor Dimitry geen hol begrip. Hij vult die bevoegdheid in met concrete realisaties. Zo voerde hij sensoren in voor de shop&go-parkeerplaatsen, zodat mensen geen ticket meer hoeven te halen en de controle automatisch gebeurt. Toch is het altijd opletten voor het evenwicht. ‘Ieper heeft ook heel wat oudere inwoners. Je moet ervoor zorgen dat je die meekrijgt in je verhaal. We gebruiken veel sociale media en andere online communicatie, maar bij sommige mensen moet je bij wijze van spreken nog altijd een papiertje in hun hand stoppen om iets uit te leggen.’

Aan de andere kant van het spectrum zijn er de Ieperse jongeren. ‘Jeugd lijkt een gemakkelijke bevoegdheid, maar jongeren zijn een kritisch publiek. We steken heel wat energie in onze jeugdwerking, ook voor kansarmen en vluchtelingen. Voor het einde van de bestuursperiode zou bijvoorbeeld het nieuwe skatepark klaar moeten zijn. Een moeilijk dossier, want door de stijgende grondstofprijzen moeten we dieper in de beugel tasten dan voorzien. Maar ik volhard.’

Voor dat skatepark liet Dimitry veel ruimte voor inspraak van de jeugd zelf. Het komt vaak terug in zijn

verhaal: participatie. ‘Dat is volgens mij hoe een traject zoals dit moet verlopen. Participatie loont, maar je moet dat wel afstemmen op je doelgroep. Bij dit project konden we gemakkelijk via digitale weg de mening van de jeugd vragen. Maar als je morgen een dorpskern wil herinrichten, moet je dat anders aanpakken. In een formele participatievergadering hoor je alleen de luidste roepers. Het is dan belangrijk om andere manieren te bedenken om tot bij zoveel mogelijk mensen te geraken en hun mening te horen. Desnoods een-op-een.’

Goed rapport

De coalitie tussen Open Ieper, Vooruit en de N-VA brak met 127 jaar cd&v-hegemonie. ‘Wij waren de partner die nodig was om die cd&v-dominantie te doorbreken. We hadden dan ook een goede onderhandelingspositie, al was het bestuursakkoord een harde noot om te kraken. ‘Je wil natuurlijk zoveel mogelijk projecten realiseren, maar dat komt altijd met een kostenplaatje. Een goede raad: zorg ervoor dat je het financiële aspect van je programma goed voorbereidt. Anders kom je voor onaangename verrassingen te staan en merk je dat bepaalde projecten gewoon niet realiseerbaar zijn.’

‘In een coalitie moet je natuurlijk altijd bepaalde toegevingen doen. Maar van de 50 punten die in ons programmaboekje stonden, hebben we er uiteindelijk zeker 45 kunnen opnemen in het bestuursakkoord. Als we die grotendeels uitvoeren, dan kunnen we een goed rapport voorleggen aan onze kiezers.’

‘Een schepenambt is niet iets dat je er zomaar bijneemt’

Dimitry brengt als schepen van onder meer *Smart City* Ieper naar de toekomst. Al blijft hij ook stevig verankerd in het verleden van de Kattenstad.

Neem een jaar verlof

Of Dimitry nog goede raad heeft voor startende schepenen? Ja, al volgde hij die zelf niet op: 'Als je kan, probeer dan in het eerste jaar van je mandaat loopbaanonderbreking te nemen, of toch alleszins zo breed mogelijk gebruik te maken van je politiek verlof. Dat eerste jaar als schepen moest ik me serieus inwerken. Ik heb het geluk dat ik heel wat flexibiliteit krijg van mijn werkgever, maar achteraf bekeken zou ik toch proberen meer tijd vrij te maken voor mijn mandaat. Een schepenenambt is niet iets dat je er zomaar even kan bijnemen.'

Dat is ook de reden waarom Dimitry zich beperkt tot de Ieperse politiek. Hij stond in 2018 op de federale kieslijst in West-Vlaanderen, maar daarover zou hij vandaag wel twee keer nadenken. 'Campagne voeren is

heel intens. Dat zou moeilijk te combineren zijn met mijn schepenenambt en mijn job.' Toch zit hij met zijn hoofd al een stukje bij de campagne voor de lokale verkiezingen in 2024. 'Het is belangrijk om sterk aanwezig en zichtbaar te zijn. De helft van de mensen weet niet wie je bent. Beperk je als kandidaat daarom niet tot de traditionele acties zoals het occasionele bloemetje uitdelen op Moederdag, maar toon je zo vaak mogelijk. Kom buiten.'

Fibula

Buitenkomen is wat Dimitry in zijn vrije tijd geregeld doet, met een metaaldetector in de hand. Ook daar speelde het toeval mee, toen hij iemand vergezelde die zo'n detector ging kopen. Uiteindelijk kocht hij zelf een toestel. De rest is geschiedenis. Letterlijk, want Dimitry haalt die rechtstreeks uit de Ieperse grond. 'Ieper was een frontzone en de grond zit hier vol met schrapnel en dergelijke zaken. Maar mijn interesse gaat vooral uit naar artefacten uit een veel verder verleden. Ieper was al in de middeleeuwen een grote stad. Daarvan vind je af en toe wel iets terug. Mijn meest bijzondere vondst tot nu toe? Dat is een fibula, een mantelspeld uit de Keltische periode.'

Dat Dimitry en anderen die opzoekingen legaal kunnen doen, is trouwens mede zijn verdienste. 'Vroeger was het verboden om aan metaaldetectie te doen. Ik werd lid van de Detectorvrienden Vlaanderen, de DVVL, en geraakte zo betrokken bij gesprekken met het agentschap Onroerend Erfgoed. Er werden regels vastgelegd en sinds 2015 is metaaldetectie legaal.' ■

In de gele bloemetjes

Moederdag is bij uitstek de dag om alle mama's in het zonnetje te zetten. Naar goede gewoonte deelde de N-VA in heel wat Vlaamse steden en gemeenten bloemen of andere presentjes uit. De N-VA-afdelingen in Tienen en Lommel deden dat op de wekelijkse markt.

TIENEN

LOMME

Papier hier! Papier hier!

Vanaf het najaar zullen ook alle Duffelaars de gele papier- en kartoncontainer kunnen gebruiken. Die maakt de ophaling van papier en karton gebruiksvriendelijker en ordelijker, zowel voor de Duffelaars als voor de ophalers.

'Momenteel bieden onze inwoners hun papier en karton nog aan in dozen of samengebonden in pakketjes', zegt schepen van Milieu Isabel Glorie. 'Bij regenweer of harde windstoten kan dat problemen geven en moeten we de gemeentediensten op pad sturen om op te ruimen. Dankzij de gele papiercontainer verminderen zwerfvuil en overlast en moeten de ophalers niet meer met zware of natte dozen sleuren.'

Ieder gezin krijgt standaard een container van 240 liter en krijgt de mogelijkheid om nadien een ander formaat aan te vragen. De ophaling gebeurt net zoals nu om de vier weken. Ook de mogelijkheid om papier en karton op het recyclagepark aan te bieden, blijft bestaan.

BIJzonder leuk initiatief

De stad Izegem viel recent in de prijzen op de Openbaar-groen-awards in de categorie Bijenvriendelijke gemeente. Nu gaat de stad een stapje verder en maakt ze ook lokale verenigingen warm om zich in te zetten voor de bijen.

'Izegem doet al heel wat inspanningen voor de bijen. Er staan meerdere bijenhôtels, het openbaar groen wordt ingezaaid als bloemenakkers en er staat een bijenkijkhut langs Wandel op de Mandel', vertellen gemeenteraadslid Nick Verschoot en schepen van Groenbeleid Caroline Maertens.

Ook de Izegemse verenigingen kunnen hun steentje bijdragen aan de biodiversiteit in de stad door een bijenhôtel te helpen vullen. 'De stad zorgt voor het nodige materiaal, een duidelijke werkbeschrijving en een lege module', zegt Nick. Leerlingen van het vijfde jaar houtbewerking uit het Technisch Atheneum Bellevue staan in voor de bouw van de bijenhôtels.

De N-VA zit vol knappe koppen

N-VA Schaarbeek Evere Sint Joost ten Node is bij Evera Gemeenschapscentrum.
25 april om 18:54 · Ferie · 🌐

Heel geslaagde eerste editie van de 'wstelenbki-quiz' door onze afdeling achter de rug!
Tot volgend jaar! 🥳

N-VA Zedelgem
23 april om 22:01 · 🌐

Samen met N-VA BEFFRA, N-VA Tolhout en N-VA Oostkamp organiseerde we een tolle quizavond!

Het was een niet eenvoudige quiz maar plezier kon gisteren zeker en vast niet ontbreken!

N-VA Wilrijk komt naar je toe

N-VA Wilrijk gaat na twee coronajaren weer op wijkbezoek! Eind vorige maand waren het afdelings- en districtsbestuur aanwezig in het centrum van Wilrijk. Iedereen was welkom voor een babbeltje en koffiekoeken, koffie, thee en chocolademelk. Ook de andere wijken staan nog op de planning.

Lokaal op weg naar 2024

Met TRAJECT 2024 biedt het N-VA-partijsecretariaat opnieuw een uitgebreid voorbereidingstraject aan om afdelingen klaar te stomen voor de gemeenteraadsverkiezingen. Het traject startte in het voorjaar van 2022 met de lokale bestuursverkiezingen en de provinciale terugkomdagen voor afdelingsbesturen.

De komende maanden laten we via een SWOT-analyse onze nieuwe bestuursploegen nadenken over hun huidige werking en over de beste strategie voor 2024.

Stil concert

Met een stil concert pleitte de lokale N-VA-afdeling voor een volwaardige muziekopleiding in Brugge. West-Vlaanderen is namelijk de enige Vlaamse provincie waar er geen volwaardig secundair muziekonderwijs (kso) wordt aangeboden. Daardoor kiezen weinig West-Vlaamse leerlingen die richting. 'Ondanks al dat Brugs en West-Vlaams muzikaal talent, kan men in West-Vlaanderen nergens terecht. Daarom sporen we het Brugse stadsbestuur aan om een volwaardig aanbod muziekonderwijs te realiseren in onze stad, zeggen gemeenteraadslid Martine Bruggeman en Vlaams volksvertegenwoordiger Maaïke De Vreese.

De N-VA-delegatie in het Europees Parlement verzet zich tegen een voorstel over een nieuwe kieswet. Dat voorstel houdt in dat alle kiesgerechtigde EU-burgers niet alleen op kandidaten van hun eigen land of regio kunnen stemmen, maar ook op 28 'transnationale' kandidaten, dus in alle EU-landen tegelijk. Dat komt de facto neer op een pan-Europese kieslijst. 'Een slecht idee', vindt Geert Bourgeois, die de Europese N-VA-delegatie leidt.

Geert Bourgeois: 'Eén grote federale kieskring zal de kloof tussen de burger en de EU alleen maar vergroten.'

PAN-EUROPESE LIJST ZAL BURGER NOG MEER VERVREEMDEN VAN EU

Een transnationale lijst verstoort volgens Geert Bourgeois de meest fundamentele democratische legitimiteit, namelijk de band tussen verkozen politici en hun kieskring, de mensen die hen kennen. 'Stel je voor dat je plotseling moet stemmen op kandidaten uit een ander land, die je helemaal niet kent, wier taal je niet spreekt, die je niet kan beoordelen en waarmee je niet in debat kan treden. Dat kan alleen maar leiden tot een verdere vervreemding tussen de burgers en de Europese Unie, en dat schaadt het vertrouwen in de EU.'

Daarnaast wil men dat partijen – of samenwerkingsverbanden tussen partijen – die de positie van Commissievoorzitter ambiëren, op die lijsten hun kandidaat-voorzitter naar voren schuiven. 'Dat is een eerste stap naar een Europees 'presidentieel' systeem', zegt Geert.

'Dat brengt het constitutionele evenwicht in gevaar.'

Eerste- en tweederangs parlementsleden

Een federale staat met federale kieskringen is wereldwijd ongezien. Overal – van Zwitserland en Duitsland tot de VS en Canada – stemt men per (deel)staat. 'Mensen willen kunnen stemmen op hun vertrouwde partijen en kandidaten. Zo blijven ze betrokken bij verkiezingen.'

'Er is blijkbaar maar één aanvaardbare stelling: méér Europa'

'Daarenboven creëert zo'n systeem eerste- en tweederangs parlementsleden. Het gevaar bestaat trouwens dat kandidaten uit grote lidstaten gaan lopen met het grootste aantal stemmen en zetels en dat kandidaten uit kleinere lidstaten niet meer verkozen geraken.' Geert wijst ook op het feit dat de EU de politieke en constitutionele basisstructuren van de lidstaten moet respecteren. 'Eén kandidaat voor België: hoe valt dat te rijmen met onze verschillende kieskringen?'

Zelfverklearde hoogmis

Het plan om transnationale lijsten in te voeren, was ook een van de voorstellen van de conferentie over de toekomst van Europa, waarbij burgers uit alle Europese landen een jaar lang in debat gingen. 'Een zelfverklearde hoogmis van politici, academici, lobbygroepen en belangenverenigingen', zegt Vlaams Parlements lid Karl Vanlouwe daarover. 'Er kwamen amper burgers aan het woord over het lokale niveau, de tanende betrokkenheid van de burgers, de overdreven regelneverij, de logge Europese bureaucratie, ... Er is blijkbaar maar één aanvaardbare stelling: méér Europa. Men wil de weg vrijmaken voor een Europese grondwet. Ik vrees dat deze Toekomstconferentie vooral de kloof tussen de burger en de EU nog groter heeft gemaakt.' ■

BRUSSEL

VLAAMS

BRUSSEL PAKT FRAUDE IN SOCIALE HUISVESTING NIET AAN

Brussels parlementslid Mathias Vanden Borre pleit ervoor om buitenlands eigendoms-onderzoek voor sociale huurders ook in Brussel mogelijk te maken. Helaas valt zijn voorstel bij de links-progressieve meerderheid op een koude steen.

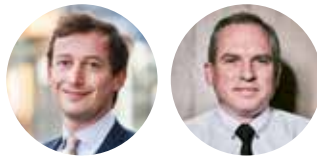
De Brusselse woningmarkt kent een enorm tekort aan sociale woningen. Mathias neemt er de cijfers bij: 'Meer dan tien procent van de Brusselse bevolking – meer dan 51.000 gezinnen! – staat op de wachtlijst. Bovendien is de gemiddelde wachttijd voor het bekomen van een sociale woning bijna twaalf jaar. Een andere aanpak is dus dringend nodig.'

Vlaamse succescijfers

Mathias stelt daarom onder meer voor om buitenlands eigendomsonderzoek ook in Brussel mogelijk maken. In Vlaanderen gebeurt dat al. Vlaams minister Matthias Diependaele maakte recent nog bekend dat in 46 procent van de onderzochte gevallen effectief fraude werd vastgesteld: wie een sociale woning huurt, mag niet tegelijkertijd een eigen woning bezitten, ook niet in het buitenland. Het onderzoek heeft bovendien een sterk ontradend effect: mensen die geen recht hebben op een sociale woning trekken vaak zelf hun conclusies. Ze verdwijnen van de wachtlijst of zeggen hun contract op. Zo komen heel wat sociale woningen vrij, die verhuurd kunnen worden aan gezinnen die er wél recht op hebben.

Terugverdieneffect

'Niemand kan aanvaarden dat iemand die (meerdere) huizen of percelen bezit, toch nog aanspraak kan maken op een sociale woning. Elk dossier dat het onderzoek positief afrondt, zorgt voor meer

Mathias Vanden Borre Matthias Diependaele

rechtvaardigheid op de sociale huurmarkt. Bovendien moet de fraudeur zijn onrechtmatig genoten sociale huurkorting terugbetalen aan de sociale verhuurder. Dat zorgt voor een terugverdieneffect voor de sociale huisvestingsmaatschappijen, die dit geld kunnen herinvesteren in nieuwe woningen en/of renovaties', legt de minister uit.

Sociale maatregelen

'In Brussel is er een zogenaamd noodplan voor sociale huisvesting goedgekeurd. Maar dat telt geen enkele maatregel om sociale fraude aan te pakken', vult Mathias aan. 'Door sociale fraudeurs volledig ongemoeid te laten, blijven diegenen die echt nood hebben aan een sociale woning jarenlang in de kou staan.'

Het onderzoek naar buitenlandse eigendommen is niet het enige voorstel dat de N-VA in Brussel lanceert. Zo pleit Mathias ook voor het invoeren van een taalkennisvereiste voor het verkrijgen van een sociale woning, het oprichten van een fonds ter bestrijding van uithuiszettingen en strengere controle op huisjesmelkers en krotverhuur. 'Dat zijn in feite sociale maatregelen die de groeiende schrijnende armoede moeten inperken, want de situatie in Brussel is zeer penibel. Toch weigert de linkse meerderheid, doorgaans om electorale redenen, om de situatie aan te pakken. Bijzonder jammer, want Brussel en de Brusselaar verdienen zoveel beter.'

VLAAMS

AANTAL WERKSTRAFFEN STIJGT SPECTACULAIR

Rechters kiezen er steeds vaker voor om werkstraffen uit te spreken. In 2021 waren dat er 4.218. Dat zijn er 1.207 meer dan het jaar voordien. 'Die sterke stijging brengt ook uitdagingen met zich mee: Vlaanderen moet met het aantal plaatsen kunnen volgen', zegt Vlaams Parlementslid Maaïke De Vreese.

Maaïke De Vreese

Zuhal Demir

'Gelukkig zorgt Vlaams justitieminister Zuhal Demir voor 1.900 extra prestatieplaatsen in de komende twee jaar. Zo vermijden we in Vlaanderen straffeloosheid', zegt Maaïke. De minister en haar administratie stonden door de coronacrisis nochtans voor grote uitdagingen. Sommige prestatieplaatsen moesten voor lange tijd de deuren sluiten.

Door de pandemie moest er in 2021 ook een inhaalbeweging gemaakt worden om dossiers van 2020 tijdig af te ronden. 'De minister heeft extra plaatsen kunnen creëren dankzij creatieve oplossingen. Zo werd het aanbod uitgebreid met mobiele werkvloerprojecten en door samenwerking met onder andere Natuurpunt en Natuur en Bos.'

HARD TEGEN HARD IN LA DOUCE FRANCE

Hoe liggen de krachtsverhoudingen na de presidentsverkiezingen?

In de aanloop naar de tweede ronde van de Franse presidentsverkiezingen cultiveerden de media het schrikbeeld van een overwinning van de radicaal-rechtse kandidate Marine Le Pen. Doordat zij op rechts werd voorbijgestoken door Eric Zemmour en ze leerde uit haar fouten in de vorige presidentsrace, kon Le Pen zich een meer gematigd imago aanmeten. Meer dan Emmanuel Macron trad ze met haar veelvuldige publieke optredens naar voor als een kandidaat van het volk. Niettemin behaalde Macron een duidelijke overwinning, met een verschil van meer dan vijf miljoen stemmen. De traditionele partijen zakten in de eerste ronde al door het ijs: de socialistische kandidaat haalde minder dan twee procent van de stemmen en Les Républicains hadden nog geen vijf procent. De radicaal-linkse kandidaat Mélenchon leunde met meer dan een vijfde

van de stemmen dan weer dicht aan tegen de score van Le Pen.

Welke lessen trekken we uit de verkiezingen?

In de eerste ambtstermijn van Macron lagen vele Fransen wakker van hun dalende koopkracht, denk maar aan de protestacties van 'de gele hesjes'. Door de stijgende levensduurte stond dat thema ook centraal in de campagne. Minstens even belangrijk was het sentiment van onbehagen: velen voelden zich in de steek gelaten door de overheid en door de partijen die traditioneel aan de macht waren. De extreme partijen slaagden er wel in om de onbegrepen Fransen het idee te geven dat hun stem ertoe deed. Hoewel Macron tijdens de campagne bewust vaag bleef over zijn programma en laveerde tussen linkse en rechtse standpunten, is zijn voornaamste uitdaging voor de komende legislatuur het herstellen van het Franse gemeenschapsgevoel, de *fraternité*.

Wat brengt de toekomst?

Vooraleer hij zijn nieuwe ambtsperiode ten volle kan aanvatten, moet Macron nog een belangrijke horde nemen: de parlementaire verkiezingen van midden juni. In het Franse presidentiële systeem vindt de verkiezing van de leden van de nationale Assemblée namelijk plaats enkele weken na die van de president. Het is het parlement dat de wetten stemt en waaraan de Franse regering verantwoording aflegt. Een parlement gedomineerd door een andere politieke familie dan die van de president, een zogenaamde *cohabitation*, maakt het voor Macron erg moeilijk zijn programma uit te voeren. Ondertussen is de herverkaveling van het politieke landschap in volle gang. Een alliantie tussen de (extrem)linkse partijen en de afwegingen van republikeinse kandidaten om al dan niet toe te treden tot de partij van Macron maken de kiesstrijd onvoorspelbaar. ■

1962

Kapoentje

Op 20 mei 1962 ziet Peter De Roover het levenslicht in Turnhout. Ondanks een snelle verhuis naar de Antwerpse rand zal het Kempisch thuis altijd de voertaal blijven. Zijn flamingante vader leert hem van jongs af aan machtsfiguren kritisch te bejegenen, wat u hier al in actie ziet.

De weg van Peter De Roover

Oh heerlijke studententijd 1983

Tijdens zijn economiestudies begin jaren 80 maakt Peter de toenmalige UFSIA onveilig. Hij sluit zich aan bij het KVHV, waar zijn zangstem al gauw indruk maakt. Als je te elfder ure wordt opgetrommeld om het studentenzangfeest in te leiden, rest er wel geen tijd om je passend te kleden.

1989

Op de barricades

Op 27-jarige leeftijd schopt De Roover het tot algemeen voorzitter van de Vlaamse Volksbeweging. Hij trekt het land door om de Vlaamse blijde boodschap te verkondigen. Ene Jan Jambon, zijn jarenlange *compagnon de route*, denkt er het zijne van.

2002

Krijtperiode

Bijna dertig jaar lang staat Peter voor de schoolbanken in de Seefhoek. Zoals elke zich respecterende leraar doet hij mee aan het schooltoneel. Het stuk *Moord in de leraarskamer* is altijd een voltreffer, zeker bij de leerlingen.

Debutant op leeftijd

Na een decennialang engagement in het middenveld, gaat Peter alsnog overstag voor de lokroep van de actieve politiek. In 2014 stelt hij zich kandidaat voor de N-VA bij de federale verkiezingen en wordt hij ook meteen verkozen. Na enige twijfel zweert hij alsnog om de Grondwet na te leven.

2014

2021

Gemeenschapspartij

Na een tip van Charles Michel tref je Peter zelden zonder bretellen in de Kamer aan. De suggestie bleek hoogst effectief, want al gauw boekt hij er succes mee. Samen met zijn verloofde Els van Doesburg geniet hij nu van het mooie leven in het al even mooie Antwerpen.

In deze rubriek laten we een extern expert aan het woord. Hij of zij is niet partijpolitiek gebonden en verwoordt niet noodzakelijk het standpunt van de N-VA.

Luc Pauwels

'VLAAMSE MEDIA LEVEREN EEN PAK KWALITEIT'

Luc Pauwels is VRT-journalist en schreef recent het boek *Journalistiek in tijden van fake news*. Daarin onderwerpt hij de pers – zichzelf inclusief – aan een strenge zelfreflectie. LEO las het boek en vuurde enkele vragen af.

Hoe werd je boek ontvangen bij je collega's? Vrees je niet wat je ook in het boek aanhaalt: er is even schuldinzicht en -besef, maar dan is het weer over naar de orde van de dag?

'Inderdaad. Een grote meerderheid van de collega's heeft het boek niet opgepikt wegens te druk of andere prioriteiten. Op onze redactie, bijvoorbeeld, is er geen aandacht aan besteed. Gelukkig waren er collega's die wel enthousiast waren en erover discussieerden. Maar er waren er ook die er helemaal niet mee opgezet waren, net zoals ik in het boek voordeelde.'

Wat ik een beetje miste in het boek, was de impact van sociale media als apart nieuws-medium. Is dat een vloek of een zegen voor de doorsnee journalist?

'Grappig, dat was ook de reactie van minister van Media Benjamin Dalle. Maar ik heb het bewust niet over sociale media. Een medium is een kanaal, een middel om informatie over te brengen. Sociale media zijn kanalen. In mijn boek gaat het niet over de kanalen, maar over de informatie erop. De verpakking en verspreiding ervan via tv, radio, Instagram, TikTok, Facebook, Twitter volgt daarna. Onze eerste taak als journalisten is kwaliteitsvolle, betrouwbare informatie leveren. Sociale media kunnen virtuele cafés worden met de goorste toogpraat en de grootste onzin, maar we kunnen er evengoed boeiende, leerrijke praatcafés van maken.'

Bart De Wever antwoordde ooit in Humo op de vraag naar de meest zorgwekkende tendens: 'De opkomst van de opiniërende journalistiek.' Jij vindt dat een journalist wel degelijk een mening moet hebben?

'Ik heb het in het boek helemaal niet over opiniërende journalistiek, of over meningen. Ik heb het over een stelling innemen, gebaseerd op feiten. Een stelling is geen axioma: in de wiskunde moet je een stelling bewijzen. Als het volgens de ene regent en volgens de andere niet, dan is het onze journalistieke plicht om buiten te gaan kijken. Over een feitelijke vaststelling mag je je best uitspreken. Maar vaak durven of doen we zelfs dat niet en beperken we ons gewoon tot het weergeven van allerlei standpunten, opinies en meningen, zonder uit te zoeken wie nu gelijk of ongelijk heeft.'

Geflitst

'Als het volgens de ene regent en volgens de andere niet, dan is het onze journalistieke plicht om buiten te gaan kijken'

Je citeert in je boek Geert Bourgeois, die ooit stelde dat journalisten zich meer moeten specialiseren. Dat was in 2014. Hoe is de situatie nu?

'We zetten bij de VRT-nieuwsdienst wel degelijk in op meer gespecialiseerde journalisten. Die kunnen natuurlijk lastigere vragen stellen en worden ook niet zomaar weggespeeld door gezagsdragers. Net omdat die journalisten zo'n dossierkennis hebben, kunnen ze makkelijker verdraaiingen counteren. Maar het moet nog beter: het pleidooi van Bourgeois is nog altijd actueel.'

Je overloopt in je boek enkele buitenlandse schandalen binnen de journalistiek. Het lijkt eigenlijk nog goed mee te vallen met de Vlaamse pers?

'Dat weet ik niet. Misschien komen er minder schandalen naar buiten omdat ze gewoon niet ontdekt worden, omdat de kwaliteitscontrole te wensen over laat. Maar sta me toe te hopen dat we het effectief beter doen. Want de Vlaamse media leveren een pak kwaliteit, hoor.' ■

Meer informatie over *Journalistiek in tijden van fake news* vindt u op bladzijde 30 in de rubriek Meerwaarde.

Is het streven naar volledige transparantie in de journalistiek niet wenselijker dan te suggereren dat journalistiek objectief is? (*)

'Goeie vraag. Ik pleit zelf voor objectiviteit, maar wellicht is dat naïef: eigenlijk bestaat dat niet. Soms zijn bepaalde feiten zonneklaar, maar evengoed is dat niet zo. En zelfs dan: we zijn geen machines maar mensen, met onze eigen voorkeuren en inschattingen. Transparant zijn in wat je doet als journalist, is dan inderdaad de beste oplossing. Laat zelfs je grimmigste vijanden zien hoe je werkt, hoe je soms fouten maakt, maar ook hoe je die fouten probeert te voorkomen en recht te zetten. Toon dat je niks te verbergen hebt. Dat probeer ik ook in het boek. Ik leg onze interne keuken bloot, in de hoop op wat meer begrip.'

(*) Deze vraag komt van Kato Hulsemans, studente journalistiek, die momenteel stage loopt in team communicatie op het N-VA-partijsecretariaat.

Andries Gryffroy wordt voorzitter van de Klimaatcommissie in het Vlaams Parlement. Die buigt zich over het Vlaamse Energie- en Klimaatplan en over de concrete maatregelen die nodig zijn om de klimaatdoelstellingen te halen.

De *World Choir Games* van eind 2021 hebben Vlaanderen 1,09 miljoen euro opgeleverd. Dat blijkt uit een schriftelijke vraag van Vlaams Parlements lid Cathy Coudyser aan minister van Cultuur Jan Jambon.

Bijna dubbel zoveel mensen (37 procent) voelen zich 'meer Vlaams dan Belgisch' dan omgekeerd: slechts 19 procent van de Vlamingen voelt zich vandaag 'meer Belgisch dan Vlaams'. Dat blijkt uit *De Stemming*, een recente peiling in opdracht van VRT en De Standaard.

'Feitelijke segregatie wordt pas overstegen als mensen uit verschillende gemeenschappen met elkaar naar bed gaan en elkaar erkennen als een potentiële huwelijkspartner. Als dat niet het geval is, krijg je geen synthese.' Bart De Wever in gesprek met jongeren in het VRT-programma #BelRiadh.

'Ik verliet het parlement met opgeheven hoofd'

CAROLINE CROO VERDEELT HAAR TIJD TUSSEN TANDARTSPRAKTIJK EN HOGESCHOOL

De politiek kent een gouden stelregel: het kan snel afgelopen zijn. Dat ondervond Caroline Croo in februari 2017, toen ze na amper twee en een half jaar afscheid moest nemen van het Vlaams Parlement. Toch wist ze in die relatief korte periode haar stempel te drukken als volksvertegenwoordiger. Ook nu nog aarzelt ze niet om haar collega's in het halfroond haar advies of mening te sturen. Aan gedrevenheid heeft Caroline niets ingeboet.

Centraal in de parlementaire carrière van Caroline Croo staat Elke Sleurs. Toen die federaal staatssecretaris werd, kon Caroline vanop de opvolgerslijst haar zitje overnemen. Maar toen Elke terugkeerde naar het Vlaamse halfroond, was het ook meteen afgelopen met Carolines mandaat. 'Toen ik in februari 2017 Elkes nummer

op mijn gsm zag verschijnen, wist ik meteen hoe laat het was. Maar zo gaat dat nu eenmaal', vertelt Caroline. 'Mooi van Elke dat ze me persoonlijk op de hoogte wou brengen.'

Het zou Caroline volledig oneer aandoen om te stellen dat ze haar parlementaire mandaat in de schoot geworpen kreeg. Haar indrukwekkende score bij de provincieraadsverkiezingen in 2012 en haar brede netwerk in tal van organisaties bleven bij de lijstvorming in 2014 niet onopgemerkt. Een tweede opvolgersplaats op de Oost-Vlaamse lijst was een duidelijke blijk van vertrouwen van de partij. 'Ik had het nochtans eerder lachend voorgesteld: zwier me maar ergens op de lijst zodat ik die kan

ondersteunen', herinnert Caroline zich.

Taaie klant

Caroline liet er in die dertig maanden als Vlaams volksvertegenwoordiger geen gras over groeien. Als tandarts vond ze in de commissie Welzijn, Volksgezondheid en Gezin haar natuurlijke habitat. Ze ijverde er met succes voor een neonatale screening naar mucoviscidose, zette zich in voor vaccinatieprogramma's, voor de erkenning van zorgberoepen en voor een kwaliteitsvolle zorgverlening in de taal van de patiënt. 'Toenmalig welzijnsminister Jo Vandeurzen van cd&v had een taaie klant aan mij. Telkens als hij over rusthuizen begon, stond ik klaar met mijn vraag hoe het zat met tandzorg voor ouderen.'

In 2016 keurde bijna het volledige parlement haar resolutie goed rond preventieve mondzorg. Dat was vrij uniek, vond ook toenmalig parlamentsvoorzitter Jan Peumans: 'Het gebeurt niet vaak dat een

1

2

3

4

1.

Caroline aan het werk in Rwanda voor de vzw See & Smile, een organisatie die oog-, mond- en plastische chirurgie uitvoert in derdewereldlanden. De artsen doen dat op vrijwillige basis.

2.

Huidig Vlaams Parlementslid Elke Sleurs speelde een cruciale rol in de politieke carrière van Caroline. De twee zijn goede vriendinnen.

3.

Bij haar vertrek uit het parlement kreeg Caroline van het programma De Ideale Wereld de 'Waldek Award', naar het personage uit de serie Thuis dat ook 'plots uit de serie verdween'.

4.

Caroline is een volbloed Vlaams-nationalist. De Catalaanse kwestie ligt haar nauw aan het hart.

initiatief van een individuele volksvertegenwoordiger zo snel haast kamerbreed wordt ondersteund. Daarvoor verdiende Caroline alle lof.

Enkele steentjes verlegd

'Die erkenning is fijn, want zorg en welzijn waren toen niet de meest sexy onderwerpen. Ik heb de pers nauwelijks gehaald, ondanks het feit dat ik toch wel wat steentjes heb verlegd', benadrukt Caroline.

Caroline verdeelt haar tijd nu tussen haar tandartspraktijk en onder meer de Arteveldehogeschool, waar ze docente mondzorg is. Niet toevallig, want die opleiding kwam er net dankzij haar parlementaire inzet. 'Ik verliet het parlement op 1 maart en vijf dagen later belde het opleidingshoofd me al met de vraag of ik docente wou worden. Ondertussen lopen hier studenten stage van de opleiding mondzorg die ik mee realiseerde in 2015.

'Ik heb de pers nauwelijks gehaald, maar heb toch wel wat steentjes verlegd'

Caroline blijft ervan overtuigd dat je als politicus een stapje voor hebt om zaken te verwezenlijken. Al hoeft ze daarvoor niet meer zelf te zetelen, zo blijkt. 'Ik durf wel eens tips te geven aan Kamerlid Frieda Gijbels of Vlaams Parlementsliden Koen Daniëls en Elke Sleurs om gerichte vragen te stellen. Het is fijn om te merken dat die daarmee dan ook aan de slag gaan. Er wordt dus nog over mij gebabbeld.' (*lacht*).

Mocht het enigszins anders gelopen zijn, was Caroline nu federaal parlementslid. 'Ook in 2018 stond ik op de tweede opvolgersplaats, op de Kamerlijst. Maar

we weten hoe dat afliep. Al stond ik er veel minder voor te springen. Het federale parlement is minder mijn habitat. In het Vlaams Parlement kon ik perfect mijn agenda regelen. In de Kamer riep toenmalig minister van Volksgezondheid Maggie De Block de commissie samen als het haar beliefd. Dat zou niet te combineren zijn met mijn praktijk.'

Loyaliteit

Ondertussen blijft Caroline in Melle politiek actief. Haar echtgenoot Erwin Van Heesvelde zit daar al in zijn tweede legislatuur als schepen. Zelf blijft Caroline eerder op de achtergrond als ondervoorzitter. 'Ik organiseer de barbecue. Dat is minstens even belangrijk', lacht ze, 'en altijd een gezellige boel.' En 2024? 'Ach, tegen dan ben ik 61 jaar. Als ik een jonge kandidaat mee kan ondersteunen, dan mogen ze me vragen. Ik doe dat graag voor de partij. Ik heb veel kansen gekregen. Dan toon ik ook graag mijn loyaliteit.' ■

1

2

3

4

1 ZOMERFEEST OP 2 JULI

Zet samen met ons de zomer in op het grote N-VA-zomerfeest op zaterdagavond 2 juli in de Nekkerhal in Mechelen!

Bart De Wever is er alvast klaar voor ... U ook? We nemen het beproefde recept over van het traditionele N-VA-nieuwjaarsfeest en overgieten het met een stevige zomerse saus. Tussen 22 uur en middernacht draait niemand minder dan de bekende radio-dj Sven Ornelis de plaatjes. Van de eetstalletjes en de cocktailbar tot de rustige lounge en fotomomenten met onze toppers: zorg dat u erbij bent!

Uw persoonlijke uitnodiging vindt u als bijlage bij deze LEO. Voor alle informatie over de bereikbaarheid van de Nekkerhal, de (gratis) bussen die afdelingen en arrondissementen inleggen en overnachtingsmogelijkheden in Mechelen, één adres: www.n-va.be/zomerfeest. Vooraf inschrijven is niet nodig.

2 BURGEMEESTERSOVERLEG

Twee keer per jaar brengt de cel Lokaal Beleid van het partijsecretariaat alle N-VA-burgemeesters samen voor overleg. Eind april gebeurde dat in Gent.

De burgemeesters kregen van Vlaams minister Matthias Diependaele toelichting bij de lokale impact van de Oekraïne-crisis en de rol die de Vlaamse Regering daarbij opneemt. Antwerps schepen Koen Kennis had het vervolgens over de recente ontwikkelingen in de sector van de nutsmaatschappijen en wees op de belangen van de lokale besturen daarin. Ten slotte was er uiteraard nog tijd om ervaringen uit te wisselen tijdens een informeel netwerkmoment.

3 OP TOURNEE MET BDW

Partijvoorzitter Bart De Wever toert nog steeds en gedreven als altijd doorheen Vlaanderen. Wie er al bij was, kan het alleen

maar beamen: elke gespreksavond is even informatief als onderhoudend.

Vóór de zomervakantie houdt de Tournee van BDW nog halt op 9 juni in de Koningin Elisabethzaal in Antwerpen, en op 23 juni in de Spektakelzaal van KV Oostende. In september en oktober volgen er nog haltes in Oudenaarde, Oud-Turnhout, Hasselt en Brussel. Meer info en inschrijven: www.n-va.be/op-tournee-met-bdw

4 DENKDAG DEFENSIE

Bent u lid van de N-VA en heeft u ervaring in of met defensie? Dan nodigen Kamerleden Peter Buysrogge, Theo Francken en Darya Safai u van harte uit om met hen en gelijkgezinden van gedachten te wisselen over de toekomst van onze landsverdediging binnen en buiten de grenzen.

De denkdag vindt plaats op vrijdag 10 juni van 10 tot 17 uur in het Craywinckelhof in

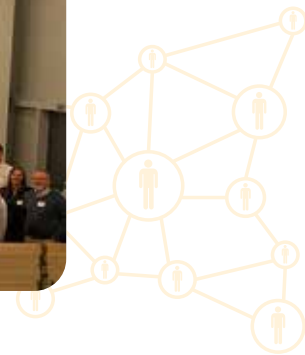

5

7

6

Lubbeek. Vooraf inschrijven is verplicht en kan via mail aan nele.demartelaere@n-va.be.

5 ASSITA KANKO EN AYAAN HIRSI ALI

Op dinsdag 31 mei vanaf 11.30 uur gaat Assita Kanko in het Europees Parlement in gesprek met Ayaan Hirsi Ali over vrijheid, islamisme, woke waanzin en onze waarden van de Verlichting. De bekende Franse filosoof en schrijver Pascal Bruckner verzorgt de introductie, algemeen voorzitter Bart De Wever doet enkele aanbevelingen.

Bent u graag aanwezig op dit exclusieve evenement en de aansluitende receptie? Het Europees Parlement hanteert strikte veiligheidsvoorschriften. Vooraf inschrijven is daarom verplicht. Scan de QR-code of surf naar www.n-va.be/agenda.

6 PROVINCIALE TERUGKOMDAGEN

Het partijsecretariaat organiseerde dit voorjaar vijf provinciale terugkomdagen voor alle nieuwe afdelingsbesturen.

Welke ondersteuning krijg je als afdeling van het partijsecretariaat? Hoe organiseer je je afdeling en wat is je taak binnen het bestuur? Hoe is de partij georganiseerd? Bij wie kan je waar en wanneer terecht? Dergelijke vragen – en nog vele andere – kwamen aan bod tijdens de vijf provinciale terugkomdagen. En natuurlijk werd het officiële gedeelte telkens netjes afgesloten met een aangenaam netwerkmoment.

7 MIS DE N-VA-WEBINARS NIET

Via webinars – online informatiemomenten – blijft de N-VA haar leden informeren over belangrijke actuele thema's. Binnenkort, op 1 juni, leert u meer over cyberveiligheid met Michael Freilich. Op algemeen verzoek breien we bovendien een vervolg aan twee

eerdere webinars: over inflatie en koopkracht met Johan Van Overtveldt (op 15 juni om 20 uur) en over de situatie in Oekraïne met Theo Francken en Peter Buysrogge (op 22 juni om 18 uur).

Alle leden ontvangen tijdig een uitnodiging via mail. Inschrijven kan eveneens via www.n-va.be/agenda. Benieuwd naar onze eerdere webinars? U kan die steeds herbekijken op het YouTube kanaal van de N-VA.

Carla Adams is sinds 2015 fractieassistente van de N-VA in het Brussels parlement

‘Noemen ze mij de moeder van de fractie? Ja, dat kan kloppen’

Je kan een job objectief omschrijven, en dan is Carla Adams ‘gewoon’ een secretaresse: de post controleren, vergaderzalen boeken, agenda’s vastleggen. Maar je kan ook verder kijken dan het takenpakket. En dan is Carla voor haar collega’s van de Brusselse fractie een luisterend oor, een biechtmoeder én een gewaardeerde stem in het debat.

‘Iedereen die me nodig heeft, kan op mijn hulp rekenen.’ Zo vat Carla haar job samen. In de kleine fractie van de N-VA in het Brussels parlement is het niet over de koppen lopen. Daardoor komen heel wat taken achter de schermen bij haar terecht: de post controleren, vergaderzalen boeken en klaarzetten, agenda’s beheren, de boekhouding bijhouden, personeelszaken regelen, ... Op het partijsecretariaat is er voor elk van die taken een aparte afdeling of medewerker. In de Brusselse fractie is er gewoon Carla Adams.

‘Daarnaast ondersteun ik natuurlijk ook de fractiesecretaris, Stijn De Mars, die vooral de politieke werking van de fractie opvolgt. We zijn een goed team. Hij houdt de boel stevig in handen. Stijn is een fantastische secretaris,’ zegt Carla.

De fractie is klein, maar dat is voor Carla net een meerwaarde. ‘De sfeer is top en heel familiaal. Er is niet echt een

verschil in hiërarchie tussen de verschillende medewerkers, zelfs niet met de parlementsleden. Elke ochtend zorg ik ervoor dat ik goed op tijd ben en dat ik met iedereen een praatje kan maken. Zo vang ik een en ander op. Als er probleempjes zijn, probeer ik die meteen op te lossen.’

Jeunen

Om daar zo vroeg te zijn, moet Carla de trein nemen in het verre Harelbeke, maar dat stoort haar niet. De treinverbinding is goed en vooral: ‘Ik heb niet het gevoel dat ik naar mijn werk ga. Ik zie dat eerder als een verlengde van mijn hobby. Iemand die zich *jeunt*, die geeft zich voor honderd procent.’

‘Ik voel me gezegend dat ik in zo’n kleine fractie werk. Het is een heel aangename, haast familiale omgeving’

Carla is voor de fractie meer dan een administratieve duivel-doet-al. Dat sommige medewerkers haar bestempelen als de ‘moeder’ van de fractie, verrast haar aangenaam. ‘Maar ja, het kan wel kloppen.’ Ze heeft ook haar stem in politieke dossiers. ‘Ik doe natuurlijk geen parlementair werk, maar ik volg

wel alles op wat onze parlementsleden doen. Die zijn soms heel gefocust en ingegraven in een dossier, en dan kan een mening van buitenaf wel verfrissend zijn. Dat wordt geapprecieerd.’

Want ook als Harelbeekse heeft Carla een duidelijke mening over de Brusselse politiek. ‘Er is bij de Franstalige Brusselse partijen geen enkele progressie. Neem nu inburgering. Zij zien dat als een soort straf, maar inburgering is een meerwaarde. Als je de taal niet machtig bent, waar sta je dan in onze samenleving?’

Stilzitten is achteruitgaan

Het is als kleine fractie moeilijk opboksen tegen die grote Franstalige overmacht, beseft Carla. ‘Het is soms vechten tegen de bierkaai. Maar onze parlementsleden doen dat heel goed. Ik vind het sterk hoe wij als kleine Vlaamse partij in Brussel op tafel blijven kloppen. Het is een heel gedreven fractie. Wellicht omdat we zo klein zijn.’

‘Ik dacht eerlijk gezegd dat de PS hier in Brussel een stevige oplawaai zou krijgen na het Samusocial-schandaal, maar dat is hier echt een bastion. Zoals de cd&v in West-Vlaanderen.’ En daar komt de N-VA-militante in Carla naar boven: ‘We mogen ons niet in slaap laten wiegen. Ik heb veel energie gestoken in mijn eigen lokale afdeling in Harelbeke. Als mijn gezondheid het zou toelaten, ik deed het nog eens. Door die hele

Carla Adams is fractieassistente in het Brussels parlement. 'Iedereen die me nodig heeft, kan op mijn hulp rekenen.'

coronaperiode heb ik soms het gevoel dat we een beetje de voeling met de mensen kwijt zijn. We moeten opnieuw op straat komen. Daar zette ik me in Harelbeke altijd voor in en dat moeten we blijven doen. Stilzitten is achteruitgaan.'

'Ik vind het sterk hoe wij als kleine Vlaamse partij in Brussel op tafel blijven kloppen'

Hoofd leeg op de motor

Stilzitten is Carla inderdaad niet gegeven, al heeft ze het fysiek de laatste tijd wat moeilijker. Dat houdt haar niet tegen om af en toe op de motor te springen voor een ritje. 'Toen ik mijn man leerde kennen, reden we beiden met een licht model. Toen kwamen de kinderen en was daarvoor geen ruimte meer. Maar toen onze jongste dochter trouwde, kocht mijn man opnieuw een motor. Ik heb een paar keer achterop gezeten, maar dat was niets voor mij. Dus heb ik mijn eigen motor gekocht. We zijn er al een paar keer mee op reis geweest. Aan het stuur van mijn motor is de enige plek waar ik mijn hoofd volledig leeg kan maken. En da's af en toe nodig.' ■

MEER WAARDE

Hasseltse geheimen

Nog tot 10 juli kan u in Hasselt terecht voor de interactieve 'luisterstadswandeling' *De openbare geheimen van Hasselt*. Hasselaar Karin De Greeve neemt u mee door de stad. Vol passie en enthousiasme vertelt ze verhalen over bijzondere Hasselaars en beschrijft ze de manier waarop de stad door de eeuwen heen veranderd is. Wie benieuwd is kan de wandeling met behulp van een smartphone en de izi-travel-app eenvoudig zelf doen. De wandeling is opgebouwd uit geschreven informatie, luisterfragmenten en foto's. Wie liever thuis vanuit de zetel 'op wandel' wil gaan, bezoekt het best *Mysterieus België*. Daar is de volledige wandeling als podcast te beluisteren. De izi-travelwandeling is te vinden op <https://izi.travel/nl/f950-hasselt-se-erfgoedwandeling/nl>, en de podcast Mysterieus België via www.podomatic.com/podcasts/eutopia

Tijl Uilenspiegel

'Dit is het verhaal van Tijl, zoon van Klaas de Kolenbrander en Soetkin, bijgenaamd Uilenspiegel, wat eigenlijk betekent: 'kus mijn kont'. Het verhaal van een onbezorgde potsenmaker die van zijn aanstekelijke lach werd beroofd en die worstelde om hem terug te krijgen.' Zo begint Walter van den Broecks zeer vrije bewerking van de klassieker *La Légende d'Uilenspiegel*, waarin Tijl, bij zijn terugkomst uit Rome, zijn vader op de brandstapel ziet staan.

Tijl Uilenspiegel is uitgegeven door Uitgeverij Vrijdag en tegen 22,50 euro verkrijgbaar in uw lokale of online boekhandel.

Fake news

'Doen we als mainstream media onze job wel goed genoeg?' Het

is een vraag die VRT-onderzoeksjournalist Luc Pauwels al jaren bezighoudt, want hij ziet te veel verontrustende alarmsignalen. Een themadossier in *De Journalist* in februari 2021 gaf aan dat de vertrouwenscijfers in de media tussen 2016 en 2020 van 59 naar 51 procent gedaald waren in Vlaanderen. Uit een eerdere enquête die naar het vertrouwen peilde in 32 beroepen, bleek dat journalisten op vier na het slechts scoorden.

Van *fake news* was toen amper sprake. Dat veranderde na de verkiezing van Donald Trump: die gooide het politieke discours op een ongeziene manier om. De toon werd hard en brutaal. De uitbarsting van desinformatie vergiftigt de hele samenleving. Dat moet de mainstream media doen nadenken over hun houding en positie. Lopen ze zelf wel zo'n vlekkeloos parcours? De antwoorden van Pauwels zijn bij momenten ontluisterend.

Journalistiek in tijden van fake news. Een gewetensonderzoek van een insider is een uitgave van Kritak en kost 22,99 euro.

5x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van *Journalistiek in tijden van fake news*. Ze moeten wel het antwoord kennen op de vraag: 'Wie nam Luc Pauwels op de korrel in zijn vorige boek, *De keizer van Oostende*?'

Stuur uw antwoord voor 8 juni naar LEO@n-va.be of N-VA, redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Van kabas tot rugzak

Wie vandaag in Brussel zijn kinderen naar school stuurt, kan daarvoor terecht in het Nederlandstalige onderwijs. Maar er waren tijden waarin dat geen voor de hand liggende keuze was: op sommige momenten bestond die mogelijkheid nauwelijks. *Van kabas tot rugzak* is een tentoonstelling over het Nederlandstalige onderwijs in Brussel. De tentoonstelling gaat terug in de tijd tot 1822, wanneer het door Willem I uitgevaardigde Taalbesluit ook in Brussel in voege trad.

Van kabas tot rugzak. Tweede zit is tot eind juni op weekdagen van 9 tot 17 uur gratis te bezoeken in het Archief en Museum voor het Vlaams Leven te Brussel (AMVB), Arduinkaai 28 in Brussel. Groepen moeten wel vooraf reserveren via info@amvb.be. Per groep wordt een rondleiding van anderhalf uur voorzien. Gegidste rondleidingen voor groepen kunnen ook op zaterdag (enkel op reservatie, prijs per groep 85 euro). Meer informatie: www.amvb.be/nl/van-kabas-tot-rugzak-tweede-zit.

Het juiste antwoord op de wedstrijd vragen en de winnaars vindt u telkens terug op www.n-va.be/meerwaarde.

Joost Houtman zoekt in deze column een antwoord op de vraag wat er zo typisch is aan een welbepaald Europees volk. En ja, Joost mag het weten.

WAAROM DE KANAAL EILANDERS ZO KANAAL EILANDER ZIJN

Leven als God in Goust

In het *Handy Book of Curious Information*, dat in 1913 in de Verenigde Staten werd gepubliceerd, vernemen we dat Goust een onafhankelijke staat was en met haar vijftig inwoners de kleinste republiek ter wereld. Goust ligt in de zuidelijke vallei van Gave d'Ossau in de westelijke Pyreneeën, vlakbij Eaux-Chaudes, in Frans-Spaans grensgebied. Om daar te geraken moest u vroeger een meer dan stevige tocht ondernemen, want Goust ligt op een plateau op een hoogte van 995 meter en was slechts bereikbaar langs een smal voetpad. Dat liep dan weer over de Pont d'Enfer, de Brug van de Hel. 'Gousting' voor die tocht naar dat geïsoleerde stukje paradijs kreeg men volgens het *Handy Book of Curious Information* van het feit dat je er geen belasting hoefde te betalen.

De leefomstandigheden waren optimaal in Goust. De oudste Goust zou zelfs 123 lentes gehaald hebben. Begraven ligt hij er wel niet. Er was immers geen kerkhof. Na overlijden werd het lichaam in een doodskest gelegd en in een speciaal daarvoor vervaardigde schacht naar beneden geduwd, om op de begraafplaats van het veel lager gelegen Laruns begraven te worden. Leven als God in Goust. En daarna eeuwige rust in Frankrijk. We zouden er zo voor tekenen. Jammer genoeg blijkt dat verhaal toch met een korreltje zout genuttigd te moeten worden. Alles zou teruggaan naar een uitspraak uit 1827 van Joseph Lainé, toenmalig Frans minister van Binnenlandse Zaken, die het even afgelegd als idyllische Goust 'enkel metaforisch' als een onafhankelijke republiek omschreven zou hebben. En ja, *on a pris au sérieux cette fantaisie*.

Joost Houtman is auteur van *Et alors? Waarom de Fransen zo Frans zijn*, dat in februari 2022 verscheen. Eerder schreef hij ook *Bella Figura – Waarom de Italianen zo Italiaans zijn* en *De Rest Is Parking – Waarom de Antwerpenaren zo Antwerps zijn*.

Helemaal feodaal

Geen fantasie maar pure realiteit is het eveneens op een rotsplateau gelegen Sark. Op dat eiland, dat 600 inwoners telt en voor de kust van Normandië ligt, leef je pas echt als God. Toch als je behoort tot een familie die een *tenement* – landsdeel – bezit. Want ja, Sark is de laatste feodale staat in Europa, met aan het hoofd een *seigneur*. Kleine nuance: enige vorm van democratie deed haar intrede in 2006. Sindsdien telt het plaatselijke parlement, ofte Chief Pleas, 28 rechtstreeks verkozen leden.

Politie kent Sark dan weer niet. De ordehandhaving is in handen van vrijwilligers. Voor parkeerboetes hoeft u niet te vrezzen, want gemotoriseerd vervoer is op het wandeleiland verboden. In augustus 1990 probeerde André Gardes, een werkloze Franse kernfysicus, in zijn eentje een staatsgreep te plegen. Hij had zin om alleenheerser van dat aards paradijsje te worden. Er werd even gevloekt in het Sercquais, een variant van het Normandisch-Franse dialect, en

na enkele uren werd hij overmeesterd. De zelfverklaarde *garde-civils* sloten Gardes op in de enige cel van het eiland. De volgende dag pikte de politie van Guernsey, waaronder Sark bestuurlijk valt, hem op.

Guernsey vormt samen met het andere baljuwschap Jersey de Kanaaleilanden. Die zijn op hun beurt dan weer autonoom bezit van de Britse Kroon en maken dus geen deel uit van het Verenigd Koninkrijk. Historisch gezien zijn ze het laatste overblijfsel van het Hertogdom Normandië, dat in 1066 Engeland annexeerde en dat later de gebieden op het vasteland aan Frankrijk verloor. Vandaag staan de Kanaaleilanden vooral bekend als belastingparadijs. Als een wel bestaand Goust als het ware. Allen daarheen! Joost mag het weten!

'SARK IS DE LAATSTE FEODALE STAAT IN EUROPA, MET AAN HET HOOFD EEN SEIGNEUR'

FRIETEN

De friet zit ingebakken in ons Vlaamse bewustzijn. Liefst in ossenwit. Toch blijft het ontstaan van het goudge staafje voer voor discussies van internationale proporties.

Zo zouden frieten een Franse uitvinding zijn. Ze werden in de 18de eeuw geserveerd in eetkraampjes aan de Pont Neuf in Parijs. Vandaar de *pommes pont neuf*, een (dikke) frietvariant die nog steeds bestaat.

Volgens frietkenner (we lachen niet) Paul Ilegems zou de friet echter wel eens van Spanje kunnen komen, waar men graag al dan niet eetbare dingen in kokende olie gooit. De aardappel werd dan ook door Spaanse ontdekkingsreizigers naar het continent gebracht. Maar krokant gebakken bewijzen zijn er niet.

Het eerste recept van gefrituurde aardappelen vond men terug in ...

Een geopolitiek kruitvat

Tsjechië, al is het onduidelijk hoe dat recept daar verzeild is geraakt. Overigens, men dacht ooit dat de friet een Russische oorsprong had, maar dat kwam vooral omdat de bekende Luikse friturist Fritz (we lachen niet) zijn porties 'russe' (een groot pak) en 'kozak' (een klein pakje) noemde.

Dus blijft er de communautaire tweespalt: zijn frieten typisch Vlaams, of waren onze Waalse vrienden er eerst mee weg? De legende wil dat inwoners van onder andere Namen de gewoonte hadden kleine visjes uit de Maas te frituren. Toen die Maas was dichtgevroren, sneden ze aardappelen in reepjes ter vervanging. Maar ook hier: het blijft bij een legende.

Zullen we het houden op het enige staafbare feit? De beste frietjes, die worden in Vlaanderen gebakken.